

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

S. III.

HOc genus revelationum de rebus futuris fuit alterum, quod omnes admirabantur, & quo magnum faciebat fructum: cuius etiam sunt multa & præclara exempla, quæ in varijs partibus euenerunt. *Primum* fuit Abulæ, cum quadam sua pœnitente, quæ valde anxia ob sui viri absentiam, (qui etiam erat eidem Patri valde piè addictus) de quo diu nihil scire potuisset, accessit, vt Sancto suo Confessario calamitatem suam aperiens, consolationem ab eo acciperet. Ipse audiens eam, & flentem videns, incepit & ipse tenerè cum illa flere: donec attendens, quid faceret, dixit: quam ego consolationem adfero flens enim flentes sed cessemus à fletu, benè enim res habebit: nam vir tuus absque dubio hac septimana reuertetur. Et ita est factum: vxor quæ viro retulit, P. Balthassarem id futurum prædixisse: quo illa valde fuit excitata ad magis seruandum Deo, gratias ei agens, quòd talem Confessarium esset sortita. Simile quid euenit eidem viro qui Patri cuidam Societatis (cui post P. Balthassaris ex Abula discessum confitebatur) dixit: ô quam Sanctus vir, Pater ille erat! & quam eius verba cor inflammabant. Semel (inquit) valde desolatus ad eum accessi, eò quòd meo iudicio Socrus mea iam obiisset, & quærebam, qui illam sepeliret: ego verò ingenti dolore afficiebar, quòd illa res quasdam magni momenti ante mortem non declarasset. Pater afflictum consolans dixit: illam necdum obiisse; & superesse adhuc

adhuc tempus, ut res illas declararet, & ita finem
nam verbis illis ego animatus, redij domum, &
adhuc viuentem inueni: declarauit illa quod ego
optabam, & statim quasi vna auicula obiit. Hæc
retulerunt duo hic afflicti coniuges, ad quorum
consolationem reuelauit Deus sancto eorum
Confessario, quod in eorum tribulatione esset il-
lis subsidium & leuamen.

QUIDDAM aliud non minus stupendum re-
tulit de se ipso, quidam Societatis Pater, fide om-
nino dignus, qui dum valde affligeretur, quod se
videret iam propectæ ætatis, sine illis tamen do-
cibus ad proximos iuxta nostrum Institutum iu-
uandos, sæpius hanc difficultatem & tentationem
cum P. Balthassare communicauit: qua nihilomi-
nus durante, & ipso non audente ulterius de ea
cum Patre loqui: occurrens tamen eidem quadam
die in ipso Collegio, animo valde deiecto dixit
ei: Pater, molestia hæc ac difficultas adhuc me ve-
xat, cui P. Balthassar: existimas ne esse in Societa-
te media ad salutem consequendam? quo respon-
dente; esse: replicauit vir Sanctus: non solum tu
saluaberis: sed multos etiam alios iuueris, ut sal-
uentur, & viues in Societate contentus. quo au-
dito prorsus euauit illa tentatio, & verum fuit,
quod seruus hic Dei in eius nomine illi dixit.
Nam idem Pater fuit postea insignis operarius in
Collegio nostro Salmaticensi: in quo, Rectore
eodem Patre Balthassare, acciderunt si-
miles alij casus, quos suis locis
reddemus.

* *
*